

En hel del tyder på, at hvis man først har begået kriminalitet som mindreårig, er der stor sandsynlighed for, at man vil gøre det igen. Af rapporten »Udviklingen i omfang og art af ungdomskriminalitet 1996-2006« fra Justitsministeriets Forskningsenhed fremgår det således, at sager vedrørende vold og røverier er steget eksplosivt siden midten af 1990'erne. I 1996 var der 309 strafferetlige afgørelser vedrørende simpel vold (§ 244), mens der i 2006 var 841. Det er en stigning på omkring 172 pct. I samme periode steg antallet af strafferetlige afgørelser vedrørende alvorlig vold (§ 245) fra 56 til 113. Dette svarer til en stigning på knap 102 pct.

Den kriminelle lavalder

Der er mange eksempler på kriminalitet begået af unge under 15 år, som burde have medført en sanktion. Det er klart dokumenteret af Justitsministeriets Forskningsenhed. Desuden udnyttes nogle unge under 15 år af unge over 15 år til at begå kriminalitet, fordi de ældre kan argumentere med, at den unge under 15 år ikke kan straffes. For eksempler på begået kriminalitet begået af unge under 15 år henvises til beslutningsforslag B 37 fra 2000-01 om indførelse af kriminalretspleje og ungdomsdomstole for unge i alderen 12 til 18 år, hvori der er nævnt en række eksempler. Det er alvorligt at få andre til at begå kriminalitet, men det er endnu værre, når der er tale om at presse helt unge til at bryde loven, for de unge, som begår kriminalitet, inden de fylder 15, vil ofte fortsætte med at begå lovovertrædelser.

Stigningen i især den personfarlige kriminalitet både for unge under den kriminelle lavalder og for unge i aldersgruppen 15-17 år kan antyde en sådan sammenhæng. Tendensen kan tolkes i retning af, at unge under 15 år vil fortsætte den voldelige adfærd, hvis de ikke stoppes, inden det er for sent.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at det er utilfredsstillende, at politiet gang på gang oplever ikke at kunne stille noget op over for forbrydere under den kriminelle lavalder. De kan ikke straffes. Nogle unge begår ganske alvorlig kriminalitet. Der er ikke kun tale om butik- og cykeltyverier, men om tilfælde af afstumpet vold og voldtægt. Antallet af børn under den kriminelle lavalder, som pågribes efter at have begået ganske alvorlig kriminalitet, er endvidere steget i løbet af de seneste år.

I dag har politiet ingen ordentlige sanktioner over for unge kriminelle under 15 år. Politiet kan kun overlade børnene til de sociale myndigheder, men det sker ikke altid. Der er tilfælde, hvor politiet skønner, at den unge blot har opført sig dumt, og derfor ikke vil invol-

vere de sociale myndigheder. I sådanne tilfælde får den unge lovovertræder en »løftet pegefinger«, hvorefter politiet lader den pågældende løbe. Dette er et forkert signal at sende til unge, der har brudt loven, idet sådanne signaler meget let kan misforstås og lede til, at løsladelsen – eller fraværet af straf – opfattes af den unge, som om vedkommende ikke har gjort noget forkert, hvilket er årsagen til den manglende straf. I de lidt grovere tilfælde – eller hvis politiet har tid – kan det ske, at politiet kører den unge hjem til forældrene og fortæller dem, hvad deres barn har gjort. I den handling ligger, at forældrene skal tage en alvorlig snak med barnet. Dermed er det op til forældrene at finde på en sanktion. Det er naturligvis også meget fint. Mange mindre lovovertrædelser begået af unge under den kriminelle lavalder kunne afsluttes på denne måde. Problemet er blot, at mange forældre til børn i denne situation ikke længere har magt over deres egen tilværelse, f.eks. på grund af misbrugsproblemer, eller de kan have mistet kontrollen over barnet, eller måske er de bare ligeglade, og derfor sker der ikke noget. Den unge lovovertræder mærker ikke konsekvenserne af den eller de forkerte handlinger, som den pågældende har begået, og det kan på mange måder få uheldige konsekvenser for den pågældende senere i livet.

Politiet i København kender kun alt for godt problemstillingen med kriminelle under 15 år. Under en høring i Folketinget fredag den 5. december 2008 om bandekriminalitet efterlyste chefen for Københavns Politis kriminalpræventive afdeling, Lars Nikolai Jensen, initiativer på området, idet politiet ikke kan gøre noget ved de mindreårige kriminelle: »Der bliver ikke gjort noget. I politiet kan vi ikke gøre noget, og i kommunen siger man ofte, at man ikke er oplyst om sagen (...) Knægtene har status i deres kvarter – det skriger til himlen! Vi er nødt til at gå ind i de sager«. (Ritzau: »Politiet savner konsekvens for helt unge«, 5. december 2008). Der er desværre ikke megen tvivl om, at den manglende konsekvens over for mindreårige kriminelle blot opmuntrer nogle unge til at begå endnu mere og endnu grovere kriminalitet. Chefen for Københavns Politis kriminalpræventive afdeling efterlyste initiativer, der indebærer klare konsekvenser for kriminelle under 15 år, men ville ikke forholde sig til spørgsmålet om en sænkning af den kriminelle lavalder. Forslagsstillerne mener dog, at en sænkning af den kriminelle lavalder er det tydeligste signal, man kan sende til de unge forbrydere, idet der er tale om et initiativ, der vil få meget klare konsekvenser for den unge, der begår en forbrydelse.